

Категорія справи № 331/6011/23: Цивільні справи (з 01.01.2019); справи позовного провадження; справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них; про розірвання шлюбу.

Надіслано судом: 03.10.2023. Зареєстровано: 03.10.2023. Оприлюднено: 04.10.2023.

Номер судового провадження: 2/331/2205/2023

03.10.2023

Справа № 331/6011/23

Провадження № 2/331/2205/2023

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

03 жовтня 2023 року м. Запоріжжя

Жовтневий районний суд м. Запоріжжя у складі:

головуючого судді Жукової О.Є.

за участю секретаря Мироненко О.В.,

розглянувши в спрощеному позовному провадженні справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу,

ВСТАНОВИВ:

Позивачка звернулася до суду з позовною заявою про розірвання шлюбу з відповідачем ОСОБА_2, вказавши, що вони перебувають у шлюбі з 07.08.2019 року. Від вказаного шлюбу спільних дітей не мають.

В обґрунтування позовної заяви позивачка зазначила, що шлюбні стосунки між нею та ОСОБА_2 припинені з березня 2022 року через відсутність взаєморозуміння та наявність різних поглядів на життя. Оскільки примирення неможливе, просила шлюб між нею та відповідачем розірвати.

Ухвалою судді Жовтневого районного суду м. Запоріжжя від 15 вересня 2023 року по справі відкрито провадження.

Позивачка та її представник в судові засідання не з'явились, однак представником подано до суду заяву про розгляд справи без їх участі, просив задовольнити позовні вимоги.

Відповідач ОСОБА_2 та його представник подали до суду заяву про визнання позову та про розгляд справи без їх участі.

Відповідно до ч.3 ст.211 ЦПК України учасник справи має право заявити клопотання про розгляд справи за його відсутності. Якщо таке клопотання заявили всі учасники справи, судовий розгляд справи здійснюється на підставі наявних у суду матеріалів.

На підставі ч.2 ст.247 ЦПК України справа розглядається за відсутності учасників справи без фіксування судового процесу за допомогою звукозаписувального технічного засобу.

Відповідно до ч.4 ст.206 ЦПК України у разі визнання відповідачем позову суд за наявності для того законних підстав ухвалює рішення про задоволення позову.

Судом встановлено, що визнання позову відповідачем не суперечать вимогам законодавства України і не порушує права, свободи чи інтереси інших осіб, а тому є підстави для ухвалення рішення про задоволення позову.

У судовому засіданні судом встановлено, що ОСОБА_1 та ОСОБА_2 з 07 серпня 2019 року перебувають у зареєстрованому шлюбі, що підтверджується копією повторного свідоцтва про шлюб серії НОМЕР_1, виданого 05 вересня 2023 року Відділом державної реєстрації актів цивільного стану у місті Івано-Франківську Західного міжрегіонального управління Міністерства юстиції. Від вказаного шлюбу дітей не мають.

Суд, беручи до уваги наполягання позивачки на задоволенні позову та визнання позову відповідачем, дослідивши письмові матеріали справи, вважає, що позов підлягає задоволенню на підставі ст.112 Сімейного кодексу України, виходячи з наступного.

Відповідно до ч.1 ст.24 СК України шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки та чоловіка, примушування жінки та чоловіка до шлюбу не допускається.

Згідно ч.3, 4 ст.56 СК України кожен з подружжя має право припинити шлюбні відносини. Примушування до припинення шлюбних відносин, примушування до їх збереження, в тому числі примушування до статевого зв'язку за допомогою фізичного або психічного насильства, є порушенням права дружини, чоловіка на свободу та особисту недоторканність і може мати наслідки, встановлені законом.

Відповідно до ст.109 СК України, шлюб розривається судом, якщо буде встановлено, що заява про розірвання шлюбу відповідає дійсній волі дружини та чоловіка і що після розірвання шлюбу не будуть порушені їх права, а також права їх дітей.

Відповідно до ч.1 ст.110 Сімейного кодексу України позов про розірвання шлюбу може бути пред'явлений одним із подружжя.

Згідно із ст.112 СК України суд з'ясовує фактичні взаємини подружжя, дійсні причини позову про розірвання шлюбу, бере до уваги наявність малолітньої дитини, дитини-інваліда та інші обставини життя подружжя. Суд постановляє рішення про розірвання шлюбу, якщо буде встановлено, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам одного з них, інтересам їхніх дітей, що мають істотне значення.

Згідно ч. 2 ст.114 Сімейного кодексу України у разі розірвання шлюбу судом, шлюб припиняється у день набрання чинності рішенням суду про розірвання шлюбу.

Вбачається, що між сторонами склалися напружені стосунки, шлюбні відносини вони не підтримують з березня 2022 року і не мають бажання дійти примирення. Позивачка на розірванні шлюбу наполягає і на примирення не згодна, відповідач позовні вимоги визнав у повному обсязі, тому подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам сторін, що має істотне значення.

Відповідно до ст.111 СК України суд вживає заходи щодо примирення подружжя, якщо це не суперечить моральним засадам суспільства.

Із позовної заяви та заяв сторін вбачається, що вони не виявили бажання зберегти сім'ю, тому суд приходить до висновку про недоцільність надання сторонам часу для примирення.

Задовольняючи позов про розірвання шлюбу, суд виходить з того, що добровільність шлюбу - одна з основних його засад. Шлюб - це сімейний союз, при цьому слово «сімейний» засвідчує, що шлюб створює сім'ю, а слово «союз» підкреслює договірну природу шлюбу, яка зумовлює його добровільний характер. Шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки та чоловіка. Шлюб припиняється внаслідок його розірвання. Розірвання шлюбу засвідчує стійкий розлад подружніх стосунків. Позов

про розірвання шлюбу може бути пред'явлений одним із подружжя. Для поваги до права дружини або чоловіка на пред'явлення вимоги про розірвання шлюбу потрібен прояв другим з подружжя власної гідності, поваги до себе. Позивачка скористалася даним правом та звернулася до суду з цим позовом, наполягає на розірванні шлюбу. Збереження шлюбу можливе на паритетних засадах, на почуттях взаємної любові та поваги, взаємодопомоги та підтримки, тобто на тому, що є моральною основою шлюбу, а позивач не має намір зберігати шлюб з відповідачем. Приймаючи до уваги заяву позивачки, суд вважає, що причини, що спонукають її наполягати на розірванні шлюбу є обгрунтованими і подальше спільне життя подружжя та збереження шлюбу суперечило б їх інтересам, що має істотне значення, внаслідок чого позов підлягає задоволенню.

Відповідно до ст.16 Загальної декларації прав людини від 10 грудня 1948 року чоловіки і жінки користуються однаковими правами щодо одруження під час шлюбу та під час його розірвання.

Відповідно до ч.3 ст.105 СК України шлюб припиняється внаслідок його розірвання за позовом одного з подружжя на підставі рішення суду, беручи до уваги вимоги ст.110 СК України.

Згідно зі ст.24 СК України шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки та чоловіка. Примушування жінки та чоловіка до шлюбу не допускається. Таке положення національного законодавства України відповідає ст.16 Загальної декларації прав людини, прийнятої Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року, згідно з якою чоловіки і жінки, які досягли повноліття, мають право без будь-яких обмежень за ознакою раси, національності або релігії одружуватися і засновувати сім'ю. Вони користуються однаковими правами щодо одруження під час шлюбу та під час його розірвання. Позов про розірвання шлюбу може бути пред'явлений одним із подружжя. Оскільки позивачка наполягає на розірванні шлюбу, то відповідно відмова в розірванні шлюбу буде примушенням до шлюбу та шлюбним відносинам, що є неприпустимим.

Судом встановлено, що волевиявлення позивачки, яка наполягає на задоволенні позову, і відповідача, який позов визнав, є їх свідомим вибором, зробленим без будь-якого зовнішнього впливу чи примусу.

За таких обставин суд вважає, що сім'я сторін розпалась остаточно, підстав для досягнення примирення між сторонами немає, подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечить інтересам подружжя і тому суд приходиться до висновку про розірвання шлюбу між сторонами.

Відповідно до ст.113 СК України, особа, яка змінила своє прізвище у зв'язку з реєстрацією шлюбу, має право після розірвання шлюбу надалі іменуватися цим прізвищем або відновити своє дошлюбне прізвище.

Судом встановлено, що при реєстрації шлюбу позивачка не змінювала прізвище.

Спору про розподіл майна суду не заявлено.

На підставі ст. ст. 105, 110-112 Сімейного Кодексу України, керуючись ст. ст. 3, 4, 11-13, 19, 200, 206, 263, 265, 268, 273, 354 ЦПК України, суд

УХВАЛИВ:

Позовну заяву ОСОБА_1 до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу задовольнити.

Шлюб, зареєстрований 07 серпня 2019 року Бердянським міськрайонним відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у Запорізькій області, актовий запис №369, між ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, та ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_2, - розірвати.

Після розірвання шлюбу прізвище позивачки залишити « ОСОБА_3 ».

Рішення суду після набрання ним законної сили надіслати до органу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем ухвалення рішення для внесення відомостей до Державного реєстру актів цивільного стану громадян та поставлення відмітки в актовому записі про шлюб.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Повний текст судового рішення складено 03 жовтня 2023 року.

Суддя: О.Є. Жукова